

РЕШЕНИЕ

№ 1684

гр. София, 12.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8409** по описа за **2012** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „К & Б Г.” О., представлявано от К. Х. С. срещу РЕШЕНИЕ № 7 от 24.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 107-ми състав по нахд № 4483/2011г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Според касатора в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения по см. на чл.34 ЗАНН и следва да се приложи разпоредбата на чл.3 ал.2 ЗАНН. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по нахд № 4483/2011 г. и по същество на спора да бъде отменено наказателно постановление № 970 от 10.12.2010г. , издадено от Директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители” -гр.С.. Ответникът по касационната жалба- ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители”, се представлява в процеса от юрк.М. М., като в хода по същество се изразява становище за правилност на съдебния акт и се излагат подробни правни съображения в депозираната по делото на 15.02.2013г. писмена защита.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 7 от 24.06.2012 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав по нахд № 4483/2011г. е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление № 970 от 10.12.2010г., издадено от Директора ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители” [населено място], с което на основание чл.47 ал.3 ЗСч на касатора „К & Б Г.” О., представлявано от К. Х. С. е било наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.40 ал.1 т.1 ЗСч.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя А. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл.40 ал.1 т.1 ЗСч, като при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 107-ми състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон въз основа на събраните пред СРС доказателства.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция приема за доказани фактите, че в срок до 30.06.2009г. касаторът не е публикувал годишния финансов отчет за 2008г., като не е подал заявление и не го е представил за обявяването му в търговския регистър. Административно-наказващия орган правилно правно е квалифицирал извършеното от обективна страна от „К & Б Г.” О., представлявано от К. Х. С. нарушение по чл.40 ал.1 т.1 б.”б” от ЗСч и е ангажирал административно-наказателната отговорност на юридическото лице по реда на чл.47 ал.3 ЗСч.

Настоящият съдебен състав възприема изложените мотиви на СРС, НО, 107 състав относно липсата на допуснато нарушение по см. на чл.34 ЗАНН, като доводите на съда, че АУАН е съставен на 16.06.2010г. в едногодишния срок от извършване на нарушението и в 3 месечния срок от откриване на нарушителя са правилни и не подлежат на коригиране.

От друга страна значимостта на регулираните обществени отношения и свързани с обстоятелството дали деянието уврежда установения правов ред или конкретни права, защитени от правото изключва приложението на института на чл.28 ЗАНН - маловажност на нарушението, както правилно е приел СРС, НО, 107 състав. Настоящата касационна инстанция също счита, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяната му. И в АУАН № 970/16.06.2010г. и в НП № 970/10.12.2010г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при

които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало „К & Б Г.” О., представлявано от К. Х. С. да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Ето защо по никакъв начин не е накърнено правото на защита на касатора, като той ясно е узнал какво точно нарушение на конкретната норма на ЗСч е извършил, поради което не е налице порочност при издаване на НП, което да представлява особено съществено нарушение на административно-производствените правила. От събраните в административно-наказателното производство и в съдебния процес писмени и гласни доказателствени средства категорично и безспорно е установено извършено от касатора от обективна страна на нарушение по см. на чл.40 ал.1 т.1 б.»б» ЗСч.

Съгласно чл.3 ал.2 ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Имуществената санкция, която е наложена на нарушителя е била определена от административно-наказващия орган в минимален размер, който към датата на издаване на наказателното постановление е бил 2 000 лева. С изменението на чл.47 ал.3 ЗСч в ДВ.бр.34/2011г. в сила от 03.05.2011г. минималния размер на имуществената санкция за юридическите лица е намален на сумата от 500 лева. При това законодателно решение и приложение на по-благоприятния за касатора закон, издаденото наказателно постановление трябва да бъде изменено в часта относно размера на наложеното наказание.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ № 7 от 24.06.2012 г. на СРС, НО, 107-ми състав е ЧАСТИЧНО НЕПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 и чл.222 ал.1 АПК следва да бъде отменено, като спорът по делото се реши по същество, чрез постановяване на съдебен акт, с който НП № 970/10.12.2010г. на Директора на ТД на НАП „ГДО”- [населено място] се измени и се определи размер на имуществената санкция от 500 лева. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.1 АПК във вр.чл.63 ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 7 от 24.06.2012г. по нахд № 4483/2011г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 107-ми състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 970 от 10.12.2010г. на Директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители” – [населено място], в частта относно

размера на наложената имуществена санкция на „К & Б Г.” О., представлявано от К. Х. С. от 2 000 лева, като намалява същата на 500 /петстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.